

ΕΤΟΣ 58ον

21 Νοεμβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (2999)

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Όπως είναι γνωστό, γιά τό περιεχόμενο τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, πού σήμερα τιμοῦμε, τό Εὐαγγέλιο δέν μᾶς ἀναφέρει τίποτα, ἀφοῦ σκέπασε μέ τή σιωπή του ὄχι μόνο τή ζωή, ἀλλά καί τό πρόσωπό της. Βέβαια, ὁ μακαρισμός τοῦ προσώπου τῆς Παναγίας μᾶς παραπέμπει στή θαυμαστή γέννηση καί ζωή της, ἀλλά καί τό ἱερό γεγονός τῆς ἀφιέρωσῆς της στόν Θεό.

Ἡ Παναγία, εἴσοδος στό μυστήριο τοῦ Θεοῦ

Αὐτό, βέβαια, τό γεγονός τῆς ἀφιέρωσης ἦταν μιά συνηθισμένη πρακτική τῶν εὐσεβῶν Ἰουδαίων γονέων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Πήγαιναν τά παιδιά τους στό Ναό τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς σημεῖο ἀναφορᾶς τους στόν Θεό, ὡς ἀνάγκη γιά μιά πνευματική μόρφωση καί ἀνατροφή τους καί ἔνδειξη ὅτι δίνουν στή ζωή τους ἕνα ἀνώτερο νόημα καί σκοπό. Ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἀποτυπώνεται στήν ὑμνολογία τῆς ἑορτῆς, προσθέτει κάτι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό. Ἡ Παναγία μπῆκε καί ἔμεινε στά «Ἅγια τῶν Ἁγίων», ἐκεῖ ὅπου εἰσερχόταν μόνο Ἀρχιερέας «ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ». Αὐτό, κατά τήν Ἐκκλησία, ἔγινε, γιὰτί ἡ Παναγία ἦταν τά κατεξοχῆν Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀφοῦ δέχθηκε ὡς ἔμψυχος χώρος καί ναός τόν ἴδιο τόν Θεό καί ἔγινε τό ζωντανό κατοικητήριό Του. Σ' αὐτό τό σημεῖο, πολλοί μέ σχολαστικό τρόπο ἀναζητοῦν καί ἐρευνοῦν, γιά νά δώσουν ἀπαντήσεις σέ λεπτομέρειες πού διασώζει ἡ παράδοση. Πῶς, γιά παράδειγμα, εἰσῆλθε ἡ Παναγία στό πιό ἱερό τμήμα τοῦ Ναοῦ, τό ὁποῖο ἦταν ἄβατο; Πῶς τρεφόταν θαυματουργικά ἀπό ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ὕμνησαν καί δοξολόγησαν τήν παράδοση εἴσοδό της;

Τά ἐρωτήματα αὐτά καί ἄλλα παρόμοια ἔχουν ἕναν κοινό παρανομαστή. Προσπαθοῦν νά ἐξηγήσουν θαυμαστά γεγονότα, ἀνώτερες ἐμπειρίες καί ἀποκαλυπτικά βιώματα μέ κατηγορίες λογικῆς. Ἕνα τέτοιο ἐγχείρημα ὑποκύπτει

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ι´ 38-42, ια´ 27-28)

Μάρθα, μεριμνῆς περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. Γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἧτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἣ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

στό γνωστό πειρασμό καὶ ὀλισθαίνει πάντοτε στό ἴδιο «λάθος τῆς λογικῆς». Σέ ἐκεῖνο τό λάθος πού ἰσχυρίζεται ὅτι ὅλα αὐτά καὶ ἄλλα παρόμοια εἶναι θρησκευτικά παραμύθια. Γι' αὐτό μᾶς ἔλεγε ὅτι πρέπει νά τά ἀπορρίψουμε ἢ, ἂν δεχθοῦμε κάτι ἀπό ὅλα αὐτά, εἶναι ἕνας ἀόριστος καὶ νεφελιῶδης συμβολισμός τους. Ὅμως, τὴν πιό ἀσφαλὴ ἀπάντηση μᾶς τὴ δίνει ἡ ἴδια ἡ Παναγία. Εἶναι Ἐκεῖνη, ἡ «δούλη Κυρίου» τοῦ Εὐαγγελίου, πού μέ τὴ σιωπὴ τῆς μᾶς ἀνοιξε καὶ μᾶς ἔδειξε τό δρόμο γιὰ τό μυστήριο τῆς πραγματικότητας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι Ἐκεῖνη πού μᾶς ἔλεγε ὅτι τό μυστήριο τῆς ἀληθινῆς κοινωνίας καὶ σχέσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸν Θεό βρίσκεται στὴν ἀνεπιφύλακτη ταπείνωση καὶ τὴν ὑπακοή. Στὴν ἀναγνώριση τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρώπινης φύσης μας καὶ τῆς ἀνεπάρκειάς μας νά χωρέσουμε τὸν Θεό μέ τὴ λογικὴ μας. Ἡ Παναγία ἀπελευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ «δουλεία» τῆς λογικῆς του, βαθαίνει τὴν ἐλευθερία του καὶ δίνει νόημα στό μυστήριο τῆς ὑπαρχῆς του.

Μήνυμα ζωῆς καὶ ἐλπίδας

Ἐορτάζοντας σήμερα τὰ Εἰσόδια τῆς Παναγίας, πορευόμαστε ἤδη πρὸς τὰ Χριστούγεννα, γιὰ νά ἀνανεώσουμε τὴν ἐλπίδα μας στό μυστήριο τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία σέ αὐτὴ τὴν πορεία μᾶς δείχνει τό πρόσωπο τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό ὄργανο τῆς Σάρκωσης τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, μᾶς προτρέπει καὶ πάλι νά ζήσουμε ἕνα γεγονός πού φαίνεται ἀπλοϊκὸ ἀλλὰ καὶ παράδοξο, ψάλλοντας: «Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος... σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου... ἢ ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος». Μέ αὐτό τὸν τρόπο μᾶς θυμίζει ὅτι δέν ἔγινε μόνο ἡ Παναγία, ἀλλὰ καὶ ὁ κάθε ἄνθρωπος μπορεῖ νά γίνει, πλεόν, ὁ ζωντανὸς ναὸς τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ εἶναι ἡ κλήση μας καὶ ὁ προορισμός μας, πού συχνά ξεχνᾶμε. Γιατί, ἄραγε; Γιατί τὰ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐμπῆκε ὁ Ἰησοῦς εἰς ἓνα χωριό. Μία γυναίκα, πού ὠνομάζετο Μάρθα, τὸν ὑποδέχθηκε εἰς τὸ σπίτι της. Αὐτὴ εἶχε ἀδελφὴν πού ὠνομάζετο Μαρία, ἡ ὁποία ἐκαθότανε κοντὰ εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἄκουε ὅσα ἔλεγε. Ἄλλ' ἡ Μάρθα ἦτο ἀπποχολημένη μὲ πολλὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐπλησίασε καὶ εἶπε, «Κύριε, δέν σέ μέλει πού ἡ ἀδελφὴ μου μὲ ἄφησε μόνην νά ὑπηρετῶ; Πές της λοιπὸν νά μὲ βοηθήσῃ». Ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπεκρίθη, «Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ ἀνυσουχεῖς διὰ πολλὰ πράγματα, ἀλλ' ἓνα πρᾶγμα εἶναι ἀναγκαῖον. Ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὴν καλὴν μερίδα, ἡ ὁποία δέν θά τῆς ἀφαιρεθῆ». Ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, κάποια γυναίκα ἀπὸ τὸν κόσμον ἐφώνησε καὶ τοῦ εἶπε, «Μακαρία ἡ κοιλιὰ πού σ' ἐβάσταξε καὶ οἱ μαστοὶ πού ἐθήλασες». Αὐτὸς δὲ εἶπε, «Μακάριοι μᾶλλον εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν φυλάττουν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

συνθήματα τοῦ πολιτισμοῦ μας προσπαθοῦν νά μᾶς πείσουν ὅτι ζοῦμε, πλεόν, στὴν ἐποχὴ τῆς ἀπελευθέρωσης καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Τό σῶμα, ἴνε, εἶναι δικό μας καὶ ἔχουμε τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης. Μποροῦμε νά τό χρησιμοποιοῦμε ὅπως θέλουμε. Νά τό λατρεύουμε ἢ νά τό φθείρομε. Ἡ ζωὴ εἶναι δική μας καὶ τὴν καθορίζουμε ὅπως θέλουμε, μπορούμε νά τὴ δημιουργοῦμε ἢ νά τὴν τερματίζουμε, παραβιάζοντας τὰ ὅρια καὶ τοὺς νόμους τῆς φύσης.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, σέ αὐτὴ τὴ φοβερὴ σύγχυση ἡ χριστιανικὴ ἀπάντηση δέν εἶναι νά ἀρνηθοῦμε καθετὶ ὑλικό καὶ γήινο στό ὄνομα τοῦ πνευματικοῦ καὶ τοῦ οὐράνιου στοιχείου τῆς ζωῆς. Τό σῶμα, ἡ ψυχὴ καὶ αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ μας γίνονται ναὸς τοῦ Θεοῦ, ὅταν φωτίζονται ἀπὸ τὴν ἀλήθειά Του καὶ ἀγιάζονται ἀπὸ τὴ χάρι Του. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Κυκλοφορεῖται ἡ ἐπιμελημένη ἔκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝῆ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἐπιλογὴ ὕμνων πρὸς καθημερινὴ προσευχὴ

(Σχῆμα 11x18, σελ. 244).

21 Νοεμβρίου 2010: ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: — – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Νοεμβρίου, ΙΓ' Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. σι' 10-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 18-27.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφείο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο ξεκίνησε τό Σάββατο 16 Ὀκτωβρίου 2010, ὥρα 18.00 στό ἰσόγειο τοῦ κτηρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὁδός Ἰασιίου 1, Ἀθήνα.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

• Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία

Εἶναι ἀνοικτό γιά ὄσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

• Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272315-317

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία θέλοντας νά συμβάλῃ στήν καλύτερη κατάρτιση ὄσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἡ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτούργημα, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχήσεως. Φροντίζει δέ τό ἐτήσιο πρόγραμμα τῶν εισηγήσεων νά καλύπτει, κατά τό δυνατόν, τίς πνευματικές ἀνάγκες τοῦ σύγχρονου κατηχητικοῦ ἔργου.

Τά μαθήματα γίνονται στήν Αἶθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰ. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη), ἀπό τόν Νοέμβριο ἕως τόν Ἰούνιο, τή δευτέρα Δευτέρα κάθε μήνα, ἀπό τίς 6:30 ἕως 8:30 μ.μ.

- Ἐναρξη μαθημάτων: Τή Δευτέρα 15 Νοεμβρίου 2010, πραγματοποιήθηκε ὁ Ἀγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- Πληροφορίες: Καθημερινά, ἀπό 8:00 π.μ. ἕως 2:00 μ.μ. στό Γραφείο Κατηχήσεως καί Νεότητας καί κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου (Ἰωάν. Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272347 - 346).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἰ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἰ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀτικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργός - Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυντής, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr